

HERBIL ANA-MARIA

POEZIILE COPILĂRIEI
Auxiliar didactic

SIGHETU MARMAȚIEI
2016

ARGUMENT

Noile exigențe ale învățământului modern și de calitate m-au făcut să mă gândesc la gradul de complexitate care ar putea fi oferit lucrării prin cuprinderea poeziilor, nu într-o formă întâmplătoare, ci într-o ordine bine stabilită ce are la bază o anumită tematică.

Structura de față permite alegerea cu ușurință a poeziei ce urmează a fi predată în funcție de tema ce trebuie respectată la data respectivă.

Lucrarea de față vine în întâmpinarea dificultăților pe care le au cadrele didactice educatoare în alegerea poeziei potrivite, ea venind cu o varietate mare de poezii, scrise de diferiți autori mai mult sau mai puțin cunoscuți.

ROLUL POEZIEI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Copilul intră în lumea poeziei și poezia intră în viața copilului prin asocierea jocului propriu-zis cu jocul vorbelor versificate, prin asocierea unei acțiuni ludice efective cu acțiunea ludică exprimată verbal.

Cuvintele sunt considerate de copil un fel de „obiecte”, cu care bucuros va mânui, delectându-se la auzul lor uneori inventând noi expresii și sonorități necunoscute, dar armonizate.

Poezia este o operă de artă care intră în sfera literaturii pentru copii dacă are un conținut cognitiv accesibil și o formă artistică rafinată, în care sunt concentrate aspectele cele mai variate ale artei literare, și poate fi folosită activitatea cu copiii numai dacă răspunde acestor exigențe date fiind influența pe care o are asupra copilului. Poezia este o prezență necesară în viața copilului chiar dacă înțelegerea și receptarea conștientă a acesteia sunt îngreunate de faptul că limbajul poetic este preponderent figurat, iar imaginea artistică are valoare generală de simbol.

O mare contribuție are însă poezia în dezvoltarea vocabularului copiilor, prin modelul oferit de limbajul poetic acesta (vocabularul) devine mai bogat mai nuanțat.

Poezia contribuie mai mult decât alte specii literare din literatură pentru copii la exersarea și corectarea limbajului sub aspectul expresivității pentru că poezia e recitată prin imitarea modelului oferit de educatoare.

De aceea, în procesul învățării poeziei copiii trebuie ajutați să înțeleagă cum să recite cât mai frumos poezia.

Tocmai de aceea, la 3-4 anișori, poezia devine un mijloc ideal de a transmite cunoștințe. Limbajul plăcut, ritmul, rima ascund informații, învățăminte, ca și poveștile. Din poezii, copiii învață cum trebuie să se comporte cu animalele, care sunt regulile de igienă, cine este Moș Crăciun, etc. Odată ce a auzit niște versuri care îi plac, copilul va încerca să le memoreze, chiar dacă, din punct de vedere cognitiv, încă nu este suficient dezvoltat. Dar exercițiile timpurii nu pot să-i facă decât bine. Poeziile stimulează memoria, tocmai pentru că induc dorința de a ține minte cât mai multe din versuri.

Poeziile pentru copii îi încântă și îi atrag pe aceștia prin muzicalitatea versurilor, prin conciziunea prin care redau fapte, idei tablouri sau sentimente. Având o tematică variată, poeziile pot fi folosite în activitatea din grădinița nu doar pentru simpla memorare și reproducere, ci și pentru

stimularea creativității, a capacității de comunicare corectă, fluentă, expresivă.

Copilul nu este un „adult” în miniatură căruia i se poate adăuga treptat „ceea ce-i lipsește” pentru a șterge deosebiriile dintre activitatea psihică a acestuia și a adultului. Copilăria este un stadiu al dezvoltării, nu o tranziție. Ceea ce se pierde sau se omite în dezvoltarea stadială a copilului nu se poate dobândi sau redobândi niciodată la fel de bine într-un stadiu ulterior. De aceea, când ne preocupăm rolul unei discipline în educarea copilului, trebuie să avem în vedere tot ce se poate dobândi maximal la această vârstă prin contactul direct al copilului cu conținuturile acesteia.

Expresia literară poate fi valorificată maximal la vârsta de 3-6 ani, poate fi declanșatorul decisiv al noului stadiu prin însușirea conștientă a „limbajului artistic”. Punerea în „relație” a preșcolarului cu „literatura” presupune alegerea unor forme adecvate vârstei copilului care să exercite o influență educativă majoră asupra acestuia. Desigur, copilul este departe de a conștientiza mecanismul interior al unei structuri literare care îl fascinează.

Copilul intră în lumea poezie și poezia intră în viața copilului prin asocierea jocului propriu-zis cu jocul vorbelor versificate, prin asocierea unei acțiuni ludice efective cu acțiunea ludică exprimată verbal.

Cuvintele sunt considerate de copil un fel de „obiecte” pe care le mănăiește cu bucurie, delectându-se la auzul lor și inventând noi vocabule și sonorități necunoscute, dar armonizate. Pe măsura vârstei, pe baza acumulărilor individuale, dar mai ales în cadrul colectiv prielnic al grădiniței de la o grupă la alta, copiii pot fi introduși și în lumea altor poezii.

Trecerea se produce firesc, prin versuri care redau farmecul jocurilor copilăriei, melodicitatea cântecelor, spre un univers tematic orientat, integrându-se într-un univers moral mai larg. Preșcolarul devine sensibil la poeziile ce-i pot exprima dorința, calitativ nouă, a sărbătorilor dragi lui și familiei lui, apoi capătă reprezentarea unei colectivități sociale și naționale. Angajată permanent în experiența copiilor și colorată afectiv, poezia poate contribui, ca joc și ca „lecție” totodată la educarea copilului, la orice vârstă.

Așadar, dezvoltarea potențialului creativ nu se realizează de la sine, ci este nevoie de acțiuni continue și organizate de stimulare și activare.

Activarea și stimularea potențialului creativ impun cunoașterea specificului și a nivelului de dezvoltare a acestuia, ca și cunoașterea relațiilor determinative în care este implicat. Stimularea și satisfacerea trebuinței de cunoaștere a copilului determină dezvoltarea potențialului creativ, amplificarea flexibilității, fluidității, originalității plastice și verbale.

Informațiile, modelele de acțiune însușite prin activitatea de învățare, declanșată și susținută energetic de trebuința de cunoaștere, sunt supuse

transformărilor creative și generează un original cu valoare subiectivă.

Pentru valențele sale educative dar și pentru implicațiile sale formative, poezia trebuie să fie o prezență permanentă în viața copiilor.

MEMORIZAREA LA GRĂDINIȚĂ

Rolul memorizărilor în activitățile din grădiniță este binecunoscut. Ele dețin un loc important în activitatea instructiv-educativă și constituie un mijloc prețios de cunoaștere, de dezvoltare a vorbirii, de cultivare a sentimentelor estetice și a celor morale, de exersare a memoriei și de stimulare a imaginației creatoare.

Memorizările constituie activități obligatorii, special organizate în grădinița de copii pentru însușirea conștientă a poeziilor de preșcolari, pentru repetarea sau verificarea lor. Ele au o deosebită valoare în educația intelectuală.

Memorizarea este o activitate de educare a limbajului, axată pe obiectivele învățământului preșcolar și pe particularitățile de vârstă ale copiilor. Valoarea formativă a acestei activități se centrează pe dezvoltarea memoriei logice voluntare a preșcolarilor, având ca premise specificul proceselor psihice la această vârstă.

Memorarea este procesul psihic care constă în înregistrarea și reținerea în memorie a informațiilor din lumea înconjurătoare.

Memorizarea, ca activitate de educare a limbajului organizată, sistematică, productivă, trebuie proiectată judicios în ansamblul celorlalte activități din grădiniță, corespunzător obiectivelor pe grupe de vârste. Ea implică selecția textelor literare celor mai potrivite scopului educativ, trebuințelor cognitive și afective ale copiilor, realizarea materialelor intuitive care să faciliteze memorarea și stăpânirea mecanismelor memorării.

Scopul memorizării constă în:

1. Dezvoltarea gândirii logice a copilului, pe baza succesiunii sentimentelor și ideilor poetice ale textelor literare;
2. Dezvoltarea atenției și a puterii de concentrare;
3. Dezvoltarea memoriei voluntare prin comunicarea unor obiective urmărite în demersul didactic, prin conștientizarea efortului solicitat, prin însușirea, în timp de către copii a schemelor mnemice (asociații dirijate);
4. Dezvoltarea auzului fonematic al copiilor;
5. Dezvoltarea capacității de a păstra și de a reproduce cunoștințele;
6. Formarea deprinderii de a recita corect și expresiv;

7. Sensibilizarea copiilor la expresivitatea limbajului prin însușirea unor cuvinte și expresii cu valoare emotivă.

Tipurile de activități de memorizare sunt determinate de sarcinile didactice, și anume:

-*activități de predare - învățare*

-*activități de fixare* (repetare), orientate spre însușirea temeinică a poeziilor memorate în activități de predare - învățare și spre consolidarea deprinderilor de reproducere conștientă și expresivă;

-*activități de verificare* a însușirii poeziei, a exactității reproducerii și a temeiniciei memorării.

Strategiile didactice folosite de cele mai multe ori sunt : expunerea, observația, conversația, narațiunea, modelarea, întrebările constituind elementul de stimulare a percepției copiilor, a operațiilor gândirii și limbajului. mportanța - instructiv-educativă a activităților de memorizare constă atât în educarea unor sentimente morale și estetice, cât și în exercitarea și dezvoltarea unor procese psihice ca: memoria, imaginația, gândirea.

Activitatea de memorizare, prin structura ei, solicită copilul să memoreze în mod conștient o seamă de versuri și să le reproducă atunci când este solicitat.

Însușindu-și în mod sistematic poezii accesibile, copiii capătă deprinderea de a învăța conștient, se familiarizează cu procedeele de memorare logică. In acest sens, sunt exersate funcțiile memoriei și educate calitățile ei, copilul pregătindu-se pentru procesul de învățare din școală.

Data fiind influența poeziei asupra dezvoltării tuturor laturilor personalității preșcolarului, memorizarea ocupă un loc important în activitatea instructiv-educativă a grădiniței și constituie un mijloc prețios de cunoaștere, de dezvoltare a vorbirii, de cultivare a sentimentelor estetice și morale, de exersare a memoriei și de stimulare a imaginației creatoare.

Noua programă ne recomandă să realizăm selecția poeziilor destinate copiilor; să posede adevărate valențe formative; sa fie valoroase atât din punctul de vedere al formei artistice, cât și din punctul de vedere al conținutului instructiv-educativ, acestea contribuind la dezvoltarea memoriei, imaginației, gândirii

Astfel, multe dintre poezii înfățișează copiiilor evenimente cu semnificație socială, de asemenea sunt poezii care dezvăluie copiilor unele aspecte caracteristice ale anotimpurilor, sunt poezii care înfățișează aspecte de muncă la nivelul de înțelegere al copiilor sau surprind trăsăturile caracteristice ale unor animale îndrăgite de copii, alte poezii îi ajută pe copii să-și formeze deprinderi de comportare civilizată .

CULEGERE DE POEZII DESTINATE ACTIVITĂȚILOR DIN GRĂDINIȚĂ

POEZII CU O SEMNIFICAȚIE SOCIALĂ

Țara mea

De Otilia Cazimir

Frumoasă mi-e țara străveche,
Întinsă pe munți și pe văi,
Cu fete cu flori la ureche,
Cu mândri și ageri flăcăi!

Frumoasă mi-e țara cea nouă,
Când râde cu râs tineresc,
Cum râde grădina când plouă
Și florile când înfloresc.

Țara mea

de Maria Găitan

Eu din zori și până-n noapte
Sar, alerg, mă joc și cânt:
Și alături de părinți
Fericit și vesel sunt.

Dar în jocul meu ades
Eu repet cu bucurie,
Al tău nume, țară dragă:
România! România!

România

de Ion Bănuță

Țara mea sub soare
albă, mândră floare,
mult mă duce dorul
unde-aud izvorul.

Și izvoru-mi spune
Din timpuri străbune:
Români-i stea, inimă-lalea,
va fi-n veci a mea!

De Florii

de Lucia Munteanu

Primăvara grijulie
A-nflorit peste câmpie
Pădăii și ghiocei
Printre turmele de miei.
Iar în pomii din livadă
Floare albă de zăpadă
Hai cu toții, mic și mare,
Să culegem câte-o floare,
Și cu suflet luminos
Să i-o ducem lui Hristos,
Azi de Sfintele Florii
Ca să-I mulțumim copii
Pentru marea Lui iubire,
Pentru a lumii Mântuire!

În ziua de Paști

de Elena Farago

Toții copii azi se îmbracă
Cu ce au ei mai frumos
Și părinților le cântă
Învierea lui Hristos.

Și la masă ciocnesc astăzi
Toți copiii cei cumiți,
Oua roșii și pestrițe,
Cu iubiții lor părinți.

Toți copiii azi sunt darnici
Căci ei știu că lui Hristos,
Îi sunt dragi numai copiii
Cei cu sufletul milos.

Și copiii buni la suflet,
Azi cu bucurie dau,
Cozonaci și ouă roșii
La copiii care n-au.

POEZII DESPRE MAMA

Azi de ziua ta!

De Burlaș Cristian Flavius

Azi, de ziua ta,
Îți urez, măicuța mea:
Florile de primăvară
Să se plece-n fața ta.

Frumusețea florilor
Să o văd pe chipul tău,
Inima să-ți fie plină
Doar de raze de lumină.

De ziua mamei

de Elena Farago

Eu nu sunt destul de mare
Ca să pot să-nvăț măcar,
De pe carte, o urare,

Și nu sunt destul de mare
Ca să-ți dau un dar.

Dar îți dau o sărutare,
Ici, pe obrăjor,
Și pe mâna asta care
Mă-ngrijește-n fiecare
Zi, cu-atâta dor!

Zile lungi și voie bună
Îți doresc eu mult,
Și mă rog de flori să-ți spună
Să mă ierți, mămică bună,
Că nu știu mai mult!

Mama

E ziua ta azi, mamă
Și-aproape, lângă tine
Un gând duios te cheamă
Ca să-ți urez de bine.

Dar gândul meu fierbinte
Se stinge, nu știu cum
Și nu găsesc cuvinte
Să-ți mai urez acum.

În schimb îți dau o floare
Și-n locul meu aș vrea
Cu-aceeași nerăbdare
Să-ți glăsuiască ea.

Tăcerea s-o străbată
Și glasul ei s-ascult.
Să-ți spună înc-odată
Cât te iubesc de mult.

E ziua ta

de Elena Dragoș

E ziua ta măicuță,
Te-așteaptă flori pe masă,
Și-un dar micuț te-așteaptă
Când ai să vii acasă.

Am să-ți sărut obrazii
La piept când mă vei ține
Și mâinile ce nu au
Odihnă pentru mine.

Cea mai frumoasă

Mamă dragă și iubită,
Primăvara-i ziua ta.
Tu mereu ești lângă mine,
La nevoie, mama mea!

Îți doresc doar zile bune,
Tot ce-i mai frumos pe lume,
Tu ești cea mai bună mamă,
Lângă tine nu am teamă.

Pentru mama

Sunt atât de fericită
Că mămica mea iubită
A venit azi la serbare
Să asculte o urare.

8 Martie! E ziua ta
O floare-ți dau măicuța mea.
Și vreau să știi că-n acest dar

E dragostea-mi fără hotar.

Sunt visele ce port în gând
Că voi fi mare în curând
Și ascultător voi fi mereu
Mămico, ăsta-i darul meu.

Ziua ta

Pentru ziua ta, mămico,
Ți-am adus un ghiocel.
Cât de mic îl vezi, cuprinde
Toată primăvara-n el.
Dar tu dragostea s-o simți
Cum în inimioară crești
Lângă ghiocel, te rog,
Și-un sărut, acum primești.

Mama

Soare, azi e ziua mamei.
Mai frumos să strălucești
Și din cerul cel albastru
Pe toți norii să-i gonești.

Vreau să fie ziua mamei
Cea mai mândră dintre toate
Pentru dragostea ei mare
Și nespusa-i bunătate.

POEZII PENTRU MOȘ CRĂCIUN

Știi dragă Moș Crăciun!

Știi, dragă Moș Crăciun, ce aș vrea să-ți spun?
Că sunt copil cuminte, hărnicuț și bun.
Tu vii cu daruri multe la copiii toți,
Dar eu te rog pe tine adu-mi dacă poți:

Bunicuței niște ochelari
Și bunicului papuci,
Pentru mama nu uita cercei
Și lui tata niște nuci,
Pentru motanul nostru
Ad-un șoricel
Și-un os frumos lui cuțu,
Dar mai măricel.
Mai adu-mi și o pușcă
Și aș vrea să-ți spun
Că sunt un copil cuminte,
Dragă Moș Crăciun.

Moș Crăciun

Noi am fost cumiți tot anul
Și miloși am fost mereu
Și în fiecare seară
Ne-am rugat la Dumnezeu

L-am rugat de sănătate,
Pentru noi, pentru părinți
Și ne doare orice jale,
Și am vrea s-avem puteri
Să stârpim, din lumea asta
Orice griji, orice dureri.

Și mai mult, mai mult din toate
Noi vom face rugi fierbinți
Toți copiii de pe lume
Să fie buni și cumiți.

Moș Crăciune

Moș Crăciune, Moș Crăciune
Moș Crăciune, Moș Crăciune
Vreau și eu ceva să-ți spun!
Sunt fetiță, nu prea mică

Am un frate și-o mămică,
Dar mai am și o bunică.

Eu ți-am povestit de ei,
Că sunt toți numai ai mei.
și mă rog de sănătate,
Că-i mai bună decât toate!

Îmi doresc ca în Ajun
Multe daruri să îmi pun
Sus, în brad, că e frumos
și e tare luminos.

Noapte de Crăciun

de Petre Băleanu

Dormi ușor, îngeraș,
Dormi ușor copilaș.
Noapte de Crăciun.
Dormi, copile bun.
Dormi ușor.

Țese vis luminos,
Vis senin cu Cristos.
Pruncul, mic și blând,
Doarme surâzând,
Dormi ca el.

La drum

de Otilia Cazimir

Moș-Crăciun, la urcuș,
S-a pornit cu sacu-n spate.
Drumu-i rău, și-i lunecuș,
Și moșneagul nu mai poate.

Lung se uită îndărăt,
Scuturându-și barba rară
De omăt,

Și oftează sub povară:

- Greu tătucă, greu de tine!
Iaca, stau și mă socot
Dacă nu cumva-i mai bine
Să mă mut mai cătră vară,
Că-s bătran și nu mai pot!...

Scrisoare

de Otilia Cazimir

Moș-Crăciun, toți îmi spun
Că ești darnic și ești bun.

Eu îți scriu de mai-nainte
Că-s un băiețel cuminte,

Și-ți mai scriu, așa, să știi,
Că eu nu-ți cer jucării,
Cum ți-ar cere alți copii -
Însă nu m-aș supăra
Dacă tot mi-ai da ceva!

Dacă vrei, dă-mi o plăcuță,
Că mi-am spart-o pe cea veche,
Adu, pentru pisicuță,
Motocel roz la ureche.

Lui bunicul - o lulea
C-a pierdut-o, sărăcuțul...
Poate-aduci vreun os lui Cuțu?
Poate ai vreo acadea?

Lui Dănuț cel mititel,
Care plânge-n copăiță,
Să-i aduci un covrigel...
Noapte bună!
Niculiță

Uite, vine Moș Crăciun!
de Otilia Cazimir

Prin nămeți, în fapt de seară,
A plecat către oraș
Moș bătrân c-un iepuraș
Înhămat la sănioară.

Drumurile-s troienite,
Noaptea vine, gerul crește...
Cu urechile ciulite
Iepurașul se grăbește.

Uite-o casă colo-n vale,
Cu ferestre luminate.
Moșul s-a oprit din cale,
Cu toiagu-n poartă bate:

- Bună seara, bună seara!
Iaca, vin cu sănioara
Și cu daruri proaspete.
Bucuroși de oaspete?

- Bucuroși,
Bucuroși,
Strigă glasuri de copii.
Moșule, de unde vii?
- Iaca, vin din moși-strămoși,
Încărcat cu jucării!

...Noapte rece și albastră.
Ies copiii la fereastră,
Să se uite cum coboară,
Prin troianul uriaș,
Moș-bătrân c-un iepuraș
Înhămat la sănioară.

Crăciunul

În clinchet de clopoței
Pe aripi de porumbei
Cad fulgi moi, din cer dansând
Și coboară pe pământ.

Azi la fiecare casă
Se aud colindători
Și colinda lor frumoasă
Tot răsună până-n zori.

Vă poftim cu noi aici
Să v-aducem bucurie
Sănătate, rodnicie
Cu-ale noastre glasuri mici.

Cerul azi e-n sărbătoare
Și pământul s-a-nnoit
Căci la noi smerit coboară
Pruncul cel făgăduit.

Crăciunul copiilor

de Octavian Goga

Dragi copii din țara asta,
Vă mirați voi cum se poate,
Moș Crăciun din ceriu de-acolo
De le știe toate-toate...

Uite cum, vă spune tata...
Iarna-n noapte pe zăpadă
El trimite câte-un înger
La fereastră să vă vadă...

Îngerii se uită-n casă

Văd și spun - iar moșul are
Colo-n ceriu la el în tindă,
Pe genunchi o carte mare...

Cu condei de-argint el scrie
Ce copil și ce purtare...
Și de-acolo știe moșul
Că-i șiret el, lucru mare...

POEZII DESPRE VIEȚUITOARE

Cocoșel

de Emilia Plugaru

- Cot-co-dac! strigă găina
Am făcut un oușor!
Peste-o vreme știu precis
Voi avea un puișor!

- Cu-cu-ri-gu! Și cocoșul,
S-a trezit din somn și el:
- Tare-aș vrea ca puișorul
Să se nască... cocoșel.

Vrăbiuța băgăreață

de Emilia Plugaru

Ah, această vrăbiuță
Mă irită rău de tot,
După semincioare dulci
Mi se bagă chiar sub bot.

A pierdut cu totul frica
De pisici și de pisi.
Sunt un motănel cuminte,
Dar gândiți-vă și voi,

Mi-e cam foame, aş putea
S-o înghit cu tot cu pene...
- Du-te, pleacă, vrăbiuță,
Ai noroc că-mi este... lene.

Lecția de înot

de Emilia Plugaru

Șapte rațe mititele
Și cu blânda mamă Rață,
Lângă apa din lighean
S-au postat de dimineată.

- Deci așa, le zice Rața,
Stați la rând, ligheanu-i mic!
Nu-ncăpeți deodată toate,
Așteptați aici un pic...

Să-mi săriți doar câte una
În lighean, să-mi fiți cuminiți!
Cine vrea să-noate bine
Să asculte de părinți!

Iar când veți fi mărișoare
Vă voi duce către lac...
Șapte rațe cumincioare
Stau frumos în rând și... tac.

Merg rățuștele la baltă

de Emilia Plugaru

O rățușcă crăcănată
Merge legănat la baltă
Cu un cârd de rățișoare,
Toate mici și gălbioare.

- Mac-mac-mac! Faceți-mi drum,
De atâtea ori vă spun,
Puii mei pleacă la baltă
Să învețe cum se-noată.

Rățișoarele îndată
Huștiuliuc cu capu-n baltă!
- M-a-a-a-c, în apă tare-i bine
Când mămica-i lângă tine.

Rândunica

de Elena Farago

Un băiat și-o fată mică
Stau privind o rândunică,
Și băiatu' spune: - Mult
Îmi place să le-ascult,

Ciripind, pe rândunele,
Și pe alte păsărele,
Și mi-aș da ce am mai bun
Să pot știi și eu ce spun.

Rândunica îl privește
Și cu dragoste-i vorbește:
- Să-ți spun eu dacă dorești,
Drag copil ce ne iubești:

Dimineața, noi, din toate
Păsările-ntâi sculate,
Ne-nchinăm spre răsărit,
Ciripind: țzrr... bvidevit...

Și apoi încep codroșii,
Cu cap sur, cu coade roșii:
Ticc... tecc... tec... și, după ei,
Prind brabeții mititei:

Cirip-ci... să ciripească,

Până-ncep să se trezească
Și-alte păsări, care-n cor
Își înalță ruga lor.

Are rața cinci rățoi

de Elisabeta Costinn

Are rața cinci rățoi,
Încălțați cu cizme noi:
Tare-s chipeși și vioi!

Lipa-trop ca la paradă,
Trec vitejii prin ogradă,
Ce mai chiot, ce mai joacă,
Bună-i baia în băltoacă!

Patru frați, cu toți de-o seamă,
Zburdă lângă rața mamă.
Cel de-al cincilea rățoi
Șade trist și necăjit,
Astă noapte a răcit.

Și de șapte ori pe clipă
Nasu-și șterge c-o aripă.
"Hapciu!" - "Să trăiești! Noroc!"
Îți urează taica soare
Din bălăiele pridvoare
Și dintr-un mănunchi de foc
Îi trimite-o rază-n pripă
Și mi-l lecuie de gripă.

Ce mai chiot, ce mai joacă,
Bună-i baia în băltoacă!

Cinci rățoi cu toți de-o seamă,
Zburdă lângă rața mamă
Și de sus, din depărtare,
Din bălăiele pridvoare
Îi dezmiardă taica soare.

Povestea găștelor

de George Coșbuc

Un găscan cu pene lucii
Cum trecea pe pod prin sat
Și-ntr-o mân-avea papucii,
Nu știu cum i s-a-ntâmpat
Că papucii lui căzură,
Ce păcat, o, ce păcat!
Căci erau cu-alesătură,
Fără leac de tivitură -
Ce păcat!

Gâștele-auzind cum zbiară:
"Auleo! Păpucii mei!"
Într-un suflet alergară
Și-ntrebau mirate ce-i?
"Am rămas, plângea găscanul,
Păgubaș de patru lei!
Iată-mă desculț, sărmanul!
Ce mă fac acum, golanul,
Fără ei!"

"Haideți toți, și moși și babe
Să-i cătăm pe râu acu!"
Repede-notând din labe
Cârdul tot pe râu trecu.
"I-ai găsit?" - "Eu nu, surată,
Ce mă-ntrebi așa și tu!"
Toate-apoi strigau deodată:
"Bată-i pacostea să-i bată!
Nici eu nu!"

Vara-ntreagă tot umblară,
Dar papucii duși au fost!
Și-au să umble și la vară
Până ce le-or da de rost!

Iar gâscanul merge, vine,
Face cruci și ține post.
"Nu-i gălesc! Sărac de mine
Iar desculțe, vezi tu bine,
Lucru prost!"

Gâștele de-atunci, în cale
Când vad apa undeva,
Căutând pornesc agale
Tot crezând că-i vor afla.
Vin și rațe să le-ajute:
Mac-mac-mac și ga-ga-ga!
Mac-mac-mac! Haid', vino, du-te,
Zile-așa pe râu pierdute!
Ga-ga-ga!

Iar când gâștele stau gloată
Și prin dreptul lor te duci,
Sare tabăra lor roată
Să te-ntrebe: "Ce ne-aduci?
Ai găsit păpucii? Spune!"
Tu la fug-atunci s-apuci!
Și te mușcă, doar le-ai spune
De păpuci!

Pisicuța și vrăbiuța

Jos, în iarbă, stă o pisică,
Sus, în pom, e o păsărică,
Pisicuța spune: "Miau,
Puișorul vreau să-l iau!"
"Să nu-mi iei puișorul,
Că te bat cu bețișorul.

Rățoiul bucătar

La vagonul-restaurant
E rățoiul elegant.
Cu un șorț legat la gușă,
Scoate capul grav pe ușă:
Pentru prânz am sa vă fac
Cozonac cu mac, mac, mac.

Cloșca cu șapte pui

de Elena Farago

Puii mării, pui, pui, pui,
Are cloșca șapte pui-
Cinci pestriți, unul bălțat,
Numai unul e moțat
Și curat și încălțat.

-Spune-mi, puiule, și mie
De ce-ți face numai ție
Mama ta, ciorapi și ghete,
Și îți leagă moț în plete?

Oare frățiorii tai
Sunt așa de proști și răi,
Sau poate că mama ta
O fi leneșă ori rea?

Spune puiul: -Mama mea
Nu-i nici leneșă, nici rea
Dar e tristă, vai de ea,
Căci îi fac rușine multă
Frații mei și n-o ascultă,
Că de-i cheamă, fug pe-afara,
Că de-i prinde, plâng și sbiară,-
Și de-aceea-s nespălați
Și desculți și nemoțați.

Dar eu stau cu mama mea
Și mi-i drag s'ascult de ea;
Și de-aceea sunt moțat
Că-s cuminte și curat.

Cocoșul

-Cucurigu,v-ați sculat?
Sunt cocoșul pintenat.

Azi vă dau o veste nouă
Puișorii ies din ouă.

-Căți vor fi, întreab-o rață
Înaintând spre coteață.

-Căți vor fi,vom număra
Și cu toții vom afla.

Eu, am numarat vre-o opt
Și nu pot să mai socot.

Puișorii cei pufoși
Au ieșit cam somnoroși.

Rând pe rând au piuit
-Iată și noi am venit!

Barza

Barza s-a întors acasă
Veselă,victorioasă.
Obosită de drum lung
A privit întâi prelung
Spre cuibul ce l-a lăsat
În toamnă când a plecat.

Și-a-nceput cu nerăbdare
Cuibul mare să-și repare.
A cărat crenguțe-n cioc,
Și le-a pus din loc în loc.
Câptușindu-le apoi
Cu apă și cu noroi,
Iarbă moale și uscată
De pe dealuri adunată.

Dupa ce l-a terminat
Comodă s-a așezat,
Și-a făcut vre-o patru ouă
Ca să ni le-arate nouă.

Iar bărzoiul încântat
Clămpănind ne-a anunțat:
-Ia priviți și vă uimiți
În curând vom fi părinți!

Rătuștele

Trei boboci de rață, mici,
Dau în cale de-un arici
Și se-ntreabă, cu mirare:
O fi găză, o fi floare?
Nu e piatră, că înțeapă!
O fi pește? Nu stă-n apă!
Pentr-o rămă e cam mare!
N-are gură, nici picioare!

Albina

Alergând din floare-n floare
O albină lucrătoare
Adună pe piciorușe
Polen, iar nectaru-n gușă
Vine-n stup în zbor de sus
Și descarcă ce-a adus:

Cu polen, puiuți hrănește
Și din nectar pregătește.
Miere celor mici, firește!
De aceea s-o iubim
Și-albina să ocrotim.

Albinuța

Albinuța hărnicuța,
Hărnicuța zburătoare
Caută din floare-n floare.
Fagurii la încărcat
Cu nectarul parfumat.

O respect, n-am ce să fac
Dac-o superi... are ac!
Albinuța în grădină
În grădina de flori plină,
Vesel zboară o albină.

Zumzăie din floare-n floare
Ispită de culoare.
Florile râd în lumină,
Cântă întreaga grădină.
Ea culege migălos
Polenul cel prețios.

Gândăcelul

De Elena Farago

- De ce m-ai prins în pumnul tău,
Copil frumos, tu nu știi oare
Că-s mic și eu și că mă doare
De ce mă strângi așa de rău?

Copil ca tine sunt și eu,
Și-mi place să mă joc și mie,
Și milă trebuie să-ți fie

De spaima și de plânsul meu!

De ce să vrei să mă omori?
Că am și eu părinți ca tine,
Și-ar plânge mama după mine,
Și-ar plânge bietelesurori,

Și-ar plânge tata mult de tot
Căci am trăit abia trei zile,
Îndură-te de ei, copile,
Și lasă-mă, că nu mai pot!...

Așa plângea un gândăcel
În pumnul ce-l strângea să-l rupă
Și l-a deschis copilul după
Ce n-a mai fost nimic din el!

A încercat să-l mai învie
Sufându-i aripile-n vânt,
Dar a căzut în târnă frânt
Și-nțepenit pentru vecie!...

Scârbit de fapta ta cea rea
Degeaba plângi, acum, copile,
Ci du-te-n casă-acum și zi-le
Părinților isprava ta.

Și zi-le că de-acum ai vrea
Să ocrotești cu bunătate,
În cale-ți, orice vietate,
Oricât de făr-de-nsemnătate
Și-oricât de mică ar fi ea

Fluturașul

Fluturașul colorat
Toată ziua a zburat
Dintr-o floare-n altă floare
Și apoi mai sus, spre soare

Iar când noaptea a sosit
Fluturașu-a obosit
Pe o frunză doarme dus
Cu aripile în sus.

Ursuleț cu pufuleț

Ursuleț cu pufuleț,
Cum de iarna nu îngheți?
Îți e cald și zi, și noapte,
În bârlog, și-n altă parte.
Eu mă-mbrac și-n cojocel,
Îmi pun căciulă, mănușele
Și totuna eu îngheț
Când mă zbungui prin nămeți.
Ursuleț cu pufuleț,
Cum de iarna nu îngheți?

Pisicuța

Miți mițisor,
Avea lăptișor,
Și păpa din el,
Câte puținel.
Dar domnul Codău,
Câine mare, rău,
Își vâri un bot,
Și-l păpă pe tot!

Pisicuța

Pisicuța mea cea mică
S-a îmbolnăvit de gripă
De gripă și de pojar
Și am dus-o la spital
Doctorul mi-a dat rețeta
Să o plimb pe bicicletă

Bicicleta și-a spart roata
Și pisica și-a rupt coada.

Ariciul

Un arici cu țepii mici
Și un bot catifelat
Lângă gard s-a tupilat
Necăjit și supărat
Că l-a plouat.

Măi arice cu țepii mici
Hai în casă la căldură
Unde nimeni nu te fură
Sus după cuptor să stai
Să nu capeți guturai.

O furnică mititică de Elena Farago

O furnică mititică,
Cât un grăuncior de mei,
Duce-n spate o greutate,
De trei ori cât boiul ei.

Pe cărare-n jale mare
Plânge un bondar ciapcin:

- Mor de foame
Și n-am poame
Și-aș munci
Dar n-am stăpân!...

- Hai și-mi cară din povară
Și sunt gata să-ți plătesc.
- Cum n-aș merge! Dar pe lege

Jur că nu pot să muncesc!...

- Vai de tine! Ce rușine
Leneșule cerșetor,
Nici de milă, nici de silă
Nu ți-aș da un ajutor!...

Copilul și furnica

Un copil din grupa mică
O întreabă pe furnică:
- Ce tot cari, tu, în spinare
Cât este ziua de mare?
Nu ți-e greu, nu obosești?
Stai puțin să te odihnești!
- Of, nu pot, copile dragă,
Eu muncesc ziua întreagă,
Car, adun în musuroi
C-am copiii mici... si-apoi
Ai și tu părinți ca mine,
Știi cât muncesc pentru tine?

Balada unui greier mic

de George Topârceanu

Peste dealuri zgribulite,
Peste țarini zdrențuite,
A venit așa, deodată,
Toamna cea întunecată.

Lungă, slabă și zăludă,
Botezând natura udă
C-un mănunchi de ciumafai, -
Când se scutură de ciudă,
Împrejurul ei departe
Risipește-n evantai
Ploi mărunte,
Frunze moarte,

Stropi de tină,
Guturai...

și cum vine de la munte,
Blestemând
și lăcrimând,
Toți ciulinii de pe vale
Se pitesc prin văgăuni,
Iar măceșii de pe câmpuri
O întâmpină în cale
Cu grăbite plecăciuni...

Doar pe coastă, la urcuș,
Din căsuța lui de humă
A ieșit un greieruș,
Negru, mic, muiat în tuș
și pe-aripi pudrat cu brumă:

- Cri-cri-cri,
Toamnă gri,
Nu credeam c-o să mai vii
Înainte de Crăciun,
Că puteam și eu s-adun
O grăunță cât de mică,
Ca să nu cer împrumut
La vecina mea furnică,
Fiindcă nu-mi dă niciodată,
și-apoi umple lumea toată
Că m-am dus și i-am cerut...

Dar de-acuș,
Zise el cu glas sfârșit
Ridicând un picioruș,
Dar de-acuș s-a isprăvit...
Cri-cri-cri,
Toamnă gri,
Tare-s mic și necăjit!

În grădina casei mele

De Geogeta Moraru

În grădina casei mele,
Am prieteni fel de fel:
O găină, o pisică,
Un cocoș și un câțel.

Dau grăunțe găinușei
Și cocoșului fălos,
Îi dau lapte pisicuței,
Și câțelului - un os!

Găinușa îmi dă ouă
Și cocoșul mă trezește ,
Pisicuța prinde șoareci
Și câțelul mă păzește!

Orchestra

de Nicolae Nasta

În pădurea-ndepărtată
Cinci prieteni buni stau roată.

Ei încep voios să cânte
Pe sub crengile din munte.

Iepurașul, jucăușul,
Pe vioară plimbă-arcușul.

Țapul foarte muzical,
Ține hangul la țambal.

Veverița-n mândru strai
Fluieră și ea din nai.

Iar mistrețu-n ritm vioi
Suflă strașnic din cimpoi.

Uite-l și pe ursul gras
Mormăind din ... contrabas.

Cinci prieteni buni stau roată!
Ce orchestră minunată!

Dragul meu pisic

de Emilia Plugaru

Bunul, dragul meu pisic,
Iată ce aş vrea să-ți zic,
Tu ești mic și eu sunt mic,
Hai să ne jucăm un pic.

Mieunica

de Emilia Plugaru

Mieunica e-o pisică
Tare albă și pufoasă.
Nu se duce nicăieri,
Toată ziua stă în casă.

Căci afară-i frig și ninge,
Stă cu mine pe cuptor.
Eu privesc prin geam zăpada,
Iar ea toarce din fuior.

Când va înceta să ningă
O să-i pun palton de pluș,
Pâsle calde în lăbuțe
Și-o s-o iau la săniuș.

Barza

de Passionaria Stoicescu

Barza-i mare ștregăriță
Peste baltă – țipă, saltă,

Scormonește, răscolește
După broaște, după pește.
Cuib își face sus pe case
Din rachițele pletoase.
Și când scoate și ea pui,
Îi hrănește și îi crește
Si se plimbă și se schimbă
Pe-un picior, pe alt picior
Vezi, de-aceea nici n-o dor !
Cu picioare de fuiuare
Și cu ciocul de piron
Barza-i mare strengăriță,
Parcă e o școlăriță
Care joacă la șotron!

Trei bomboane azi i-am dat

de Emilia Plugaru

Am acasă un pisic,
Pisicuțul încă-i mic,
Dar de-acum are mustață,
Cum se face dimineată,

Pisicuțul meu se scoală
Și mustățile își spală.
Fiindcă e pisic curat -
Trei bomboane azi i-am dat.

Vulpea cismăreața

de Otilia Cazimir

Umblă vulpea prin pădure:
Ce să fure ?
Ce să fure?
Fură coaja de pe tei
Și-mpletește papucei:
Pentru dânsa o pereche
Că și-a rupt-o pe cea veche
Pentru soț – Jupân-vulpoi
O pereche mai de soi,

Pentru puișorii ei,
Papucei mai mititei,
Să-i rupă mai cu temei!

Cățelușul

Un cățel cât portocala
Se juca de-a alandala
Cu o minge de hârtie
Roșie și albăstruie
Cu piciorul și cu gura
O prindea , o dădea – n dura
o-ntoarcea și o-nvârtea
Și deloc nu obosea.

Rilă – Iepurilă

Printre tufe și lăstari
Se văd două urechi mari
Și un ghemotoc de blană.
Uite-l, a fugit în goană!

Este Rilă, urechi lungi
Fuge, nu poți să-l ajungi.
Că îi este tare frică
Chiar și de o umbră mică.

C-a pățit-o, vai de el,
Când era mai mititel,
Cu vulpița cea roșcată,
De-a știut pădurea toată.

De-atunci Rilă-Iepurilă,
Poreclit și Urechilă,
Aleargă în sus și-n jos
Că este tare fricos.

Pisicuța

Pisicuța noastră hoată,
A făcut o boroboată.
În cămară a intrat
Pe furiș, și a luat
O bucată de friptură.
Mama nu știa că fură.
Dacă o mai prinde-o dată,
Vai de blana ei vărgată!

Cuțu

Cuțu ține-n dinți o plasă
Cu fasole și verdeață
Și cu țelină din piață.
Ți le duce și acasă.

Dacă-i faci și lui din oase
Supe calde și gustoase,
Că s-a săturat de ros
Oase goale, fără sos.

Ham

Cățelușul face ham
De mâncare nu mai am.
C-am avut un pic de os
Și l-am terminat de ros.

Dați-mi, dați-mi de mâncare,
Să mă fac voinic și mare.
Casa să vi-o păzesc,
De dușmani să vă feresc.

Hoțul

Cățelușule să-mi spui,
Unde-i laptele vezi, nu-i!
Cine l-a mâncat din oală,
De-o găsesc acuma goală?

Care-i hoțul? Nu-i fi tu?
Dai din coadă, zici că nu?
Ești stropit de lapte tot
Și pe coadă și pe bot!

Zdreanță

De Tudor Arghezi

L-ați văzut cumva pe zdreanță.
Cel cu ochii de faianță?
E un câine zdrențuros
De flocos, dar e frumos.
Parcă-i strâns din petice,
Ca să-l tot împiedice.
Ferfenițele-i atârnă
Și pe ochi, pe nară cârnă,
Și se-ncurcă și descurcă,
Parcă-i scos din călți de furcă.
Are însă o ureche
De pungaș, fără pereche.
Dă târcoale la coteț,
Ciufulit și-așa lăieț,
Așteptând un ceas și două
O găină să se ouă,
Care cântă cotcodoace,
Proaspăt oul când și-l face.
De când e-n gospodărie,
Multe a-nvățat și știe,
Și, pe brânci, târăș, grăbit,
Se strecoară pe furiș,
Pune laba, ia cu botul

Și-nghite oul cu totul. "
Unde-i oul?" a-ntrebat
Gospodina.
L-a mâncat!
Stai nitel, ca te dezvăț,
Fără mătură și băt.
Te învață mama minte.
Și i-a dat un ou fierbinte.
Dar de cum l-a îmbucat,
Zdreanță l-a și lepădat
Și-a-njurat cu un lătrat.
Când se uită la găină,
Cu culcușul lui, vecină,
Zice zdreanță-n gândul lui:
S-a făcut a dracului.

Tâlharul pedepsit

De Tudor Arghezi

Tâlharul pedepsit
Într-o zi, prin asfințit,
Șoaricelul a-ndrăznit
Să se creadă în putere
A prâda stupul de miere.

El intrase pe furiș,
Strecurat pe urdiniș,
Se gândea că o albină-i
Slabă, mică și puțină,
Pe când el, hoț și borfaș,
Lângă ea-i un uriaș.

Nu știuse că nerodul
Va da ochii cu norodul
Și-și pusese-n cap minciuna
Că dă-n stup de câte una.

Roiul, cum de l-a zărit
C-a intrat, l-a copleșit.

Sacoteală să-i mai ceară
Nu! L-au îmbrăcat cu ceară,
De la bot până la coadă
Tăbărate mii, grămadă,
Și l-au strâns cu mesteșug,
Încuiat ca-ntr-un coșciug.

Nu ajunge, vream să zic,
Să fii mare cu cel mic,
Că puterea se adună
Din toți micii împreună.

Balada unui greier mic
de George Topârceanu

Doar pe coastă, la urcus,
Din căsuța lui de humă
A ieșit un greieruș,
Negru, mic muiat în tuș
Și pe-aripi pudrat cu brumă:
Cri, cri, cri
Toamnă gri
Nu credeam c-o să mai vii
Înainte de Crăciun,
Că puteam și eu s-adun
O grăunță cât de mică,
Ca să nu cer împrumut
La vecina mea furnică.
Fiindcă nu-mi dă niciodată,
Și-apoi umple lumea toată
Că m-am dus și i-am cerut...
Dar de-acuș
Zise el cu glas sfârșit
Ridicând un picioruș
Dar de-acuș s-a isprăvit...

Cri, cri, cri
Toamnă gri
Tare-s mic și necăjit!

Câți ca voi!

de George Topârceanu

Sus, pe gardul dinspre vie,
O găina cenușie
Și-un cocoș împintenat,
S-au suit și stau la sfat:
-Ia te uită, mă rog ție,
Cât de sus ne-am înălțat!...

Și deodată , cu glas mare,
Începură amândoi,
Să cotcodăcească în soare,
-Nimeni-nu-mai-e-ca-noi!
-Nimeni-nu-mai-e-ca noi!

Dar de sus , din corcoduș,
Pitindu-se între foi,
Mititel și jucăuș,
Le-a răspuns un pițigoi:
-Câți –ca- voi! Câți-ca –voi!

Cățelușul șchiop

De Elena Farago

Eu am numai trei picioare,
Și de-abia mă mișc: țop, țop,
Râd când mă-ntâlnesc copiii,
Și mă cheamă "cuciu șchiop".

Frații mei ceilalți se joacă
Cu copiii toți, dar eu
Nu pot alerga ca dânșii,
Că sunt șchiop și cad mereu!

Și stau singur toată ziua
Și plâng mult când mă gândesc

Că tot șchiop voi fi de-acuma
Și tot trist am să trăiesc.

Și când mă gândesc ce bine
M-aș juca și eu acum,
Și-aș lătra și eu din poartă
La copiii de pe drum!...

Cât sunt de frumoși copiii
Cei cuminți, și cât de mult
Mi-ar plăcea să stau cu dânșii,
Să mă joc și să-i ascult!

Dar copiii răi la suflet
Sunt urâți, precum e-acel
Care m-a șchiopat pe mine,
Și nu-i pot iubi de fel...

M-a lovit din răutate
Cu o piatră în picior,
Și-am zăcut, și-am plâns atâta,
De credeam că am să mor...

Acum vine și-mi dă zahăr
Și ar vrea să-mi fie bun,
Și-aș putea să-l mușc odată
De picior, să mă răzbun,

Dar îl las așa, să vadă
Răul, că un biet cățel
Are inima mai bună
Decât a avut-o el.

Puișorul cafeniu

de Otilia Cazimir

A ieșit din nou la soare
Cel din urmă puișor
Se usucă pe-aripioare

Și-o pornește binișor.

Stă găina la îndoială
Că din șapte puișori
Șase-s galbeni-gălbiori
Ghemotoace de beteală

Numai cel de la sfârșit
A ieșit cam ponosit!
Și se-ntreabă speriată
“-Nu-i cumva de ciocolată?”

Motanul pedepsit
de Elena Farago

Rândunica e plecată
După hrană pentru pui,
Cuibu-i singurel sub streșini
Și prin curte nimeni nu-i.
Râde sub mustăți motanul:
- Ce noroc!... Păcat să-l scap!...
Iute sus!...

Dar, poc, o piatră
Îl lovește drept în cap.
Trist se tânguie motanul:
- Miau și vai de capul meu.
Petrișor îl ia în brațe:
- Iartă-mă te rog, căci eu
Te-am lovit, și rău îmi pare,
Dar de bieții puișori
Ție cum nu ți-a fost milă,
Când săriseși să-i omori?

POEZII DESPRE MESERII

Micul cosmonaut

În rachetă sunt sau navă
Și pornesc din zori spre slavă
Și pornesc pe cale bună
Către Soare, către Lună.
Zbor și nu știu de răgaz
Sunt cosmonaut viteaz.
Spre luceferi și spre stele
Zboară aripile mele
Și-am să zbor, să zbor, să zbor,
Toată viața călător!

Brutarul

Îmbrăcat în alb cum este
Parcă vine din poveste,
Parcă-i omul de zăpadă
De la mine din ogradă.
Aplecat lângă cuptor
Parcă ține-n brațe sori.
Când lucrează mai mult tace,
Dar ce pâine bună face!

Legumicultorii

de Dimitrie Rachici

Pe-o parcelă, spre șosea
Am plantat niște legume,
Nu-i grădină-n alta lume
Mai grozavă decât ea.

O săpăm c-o săpăligă
O udăm c-o stropitoare.
Fie planta cât de mică
Îi e sete tare, tare!

Zidarul

de Mălina Cajal

Tatăl meu, zidar de frunte,
Știe timpul să-l înfrunte.
Zi de zi e sus pe schele
Chiar de n-ajunge la stele,
E prieten bun cu ele.

Șoferul

de Mircea Pop

Ca să fii șofer se poate,
Dacă ai vreo patru roate,
Două osii mititele,
O cutie peste ele
Și-un volan
Cât un ban...
Și de-acum, pe-ndelete,
Hai la drum șofer-băietel!

Grădinarii

de Maria Găitan

Duce-n mână fiecare:
Un hârleț, o stropitoare,
Greblă, lopățică, sapă
Și-ntr-o gălețică apă.
Fiindcă azi la nisipar
Fiecare-i grădinar
Unii sapă-n lung, în lat
Straturi pentru zarzavat.

Din crenguțe au crescut
Pomișori într-un minut
Într-un colț, două surori
Seamănă un rond de flori;
Nici stropitul nu-l amână,

Uite, toată grupa sapă
În adâncuri, o fântână.

Doctorița

Mă vedeți? Sunt doctoriță!
Am halat și nu rochiță.
Mama mea e mândră tare,
Așa fată nimeni n-are!!
Fac injecții, dau rețete și prescriu medicamente.
Și oricui este bolnav
Îi zâmbesc și-i spun: Nu-i grav!
Pacienții mă iubesc
Tuturor le dăruiesc
Pastiluțe colorate
Și bomboane mentolate
Și când pleacă de la mine
Să le fie numai bine!!

POEZII DESPRE FAMILIE

Familia mea

De Elena Dragoș

Mama
Mamă, știi prea bine,
chiar de nu ne spune,
pentru noi, copiii,
a venit pe lume
într-un bob de rouă
pe o floare-albastră...
Altfel, cin' să poarte
toată grija noastră?
Tata
Către lucru tata
pleacă de acasă.
Mama pâine albă
îi împachetează.

Când se-ntoarce-acasă,
nouă ne-o aduce:
- De-o mănânc cu pruncii,
pâinea e mai dulce!

Bunicul și Bunica

de Elena Dragoș

Își ia bunicul
cușma brumărie
și-o pune-ncet
pe creștet la nepot:
- Dacă-ai avea
o barbă colilie
ai semăna leit
cu Barbă-Cot.
- Bunicul e glumeț,
bunica-mi spune...
E vesel dacă
sunt bunici pe lume!

Sora cea mică

de Elena Dragoș

Cât e de frumoasă
Sora mea cea mică!
Mama dragăstoasă-n
brațe o ridică.
Ochii-i sunt mărgele
limpezi nestemate
ce adună-n ele
cerurile toate.
Iar gurița mică,
roșu strop de fragă,
vrea să știe cică:
- Nu cumva ți-e dragă?

Bine e la noi acasa

de Emilia Căldăraru

Bine e la noi acasă!
Nu e lume mai frumoasă
Cum e cuibul părintesc,
Unde eu trăiesc și cresc.

Tata, mama și bunici,
Eu și frațiorii mici,
Toți, aici, suntem uniți,
Bucuroși și fericiți!

Casa mea și-n somn o știu,
Orice colț pot să-l descriu.
Când pășesc al casei prag,
Tot ce vad în ea mi-e drag.

Parcă dintr-un basm vrăjit,
Toate-mi spun: "Bine-ai venit!"

Doi frați cuminți

de Elena Farago

Noi suntem doi frați în casă,
Și nu ne certăm deloc,
Și suntem tăcuți la masă,
Și cuminți în orice loc.

Și cu jucării frumoase
Ne jucăm tot amândoi
Pe când mama noastră coase
Ori citește lângă noi.

POEZII DESPRE ANOTIMPURI ȘI NATURĂ

PRIMĂVARĂ

Ghioceii

de Valeriu Bărgău

Din zăpadă-ncetișor
Tâmpla scot afară
Ghioceii albi și mici,
Soli de primăvară.

Și sub soarele căldut
E pădurea toată
O grădină, de copii
Bine colindată.

Că 8 martie râde-n prag
Și , e sărbătoare,
Darul pentru mama mea
E-un sarut și-o floare!

Pe câmpia verde

de George Cosbuc

Pe câmpia verde,
Și dumbrava verde,
Și în lunca verde,
Ah! Mult e frumos!
Verde sus și verde jos,
Doamne cât e de frumos!
Să vezi floricelele,
S-auzi păsărelele ,
Și să vezi oițele,
Și să vezi fetițele
Cum aleargă pe răzoare,
Să culeagă câte-o floare.

Și s-auzi pe greierași,
Și să vezi pe copilași
Cum aleargă drăgălași,
După mândri fluturași...
Ăsta-i joc bun de copii
Să alerge pe câmpii.

Mărțișor

De Emilia Plugaru

Ici și colo, pe afară,
Zboară câte-un fulgușor.
Dar e zi de primăvară:
- Soare, pune-ți Mărțișor.

Soarele, de colo sus,
Cu căldură mi-a zâmbit,
De la zâmbetul lui cald
Fulgușorii s-au topit.

Vine Primăvara

Ger, zăpadă, tot s-a dus
Verde-i jos, senin e sus
Primăvara vine, vine!
Peste tot frumos și bine.
Crângu-i plin de floricele
Vin cocori și rândunele.
Primăvara a sosit
Florile au înflorit

Pomii toți au înverzit,
Lunca s-a înveselit.

Primăvara mea

Primăvara a sosit!
Totul iar a înverzit,

Păsărele ciripesc,
Ghiociei înfloresc.

Mândră, primăvară, ești
Ca o zână din povești.
Aduci numai bucurie,
Pe câmp mare veselie.

Iarba deasă se arată,
Guguștiucii-n lan se ceartă,
Barza stă mirată-n prag,
Ciocârlii cântă cu drag

Așa-i primăvara mea!
Multe se-ntâlnesc în ea.
Dragoste și fericire,
Pentru-a inimii simțire.

Ghiocelul

de Tamara Panici

După atâta frig și gheață,
Natura prinde din nou viață,
Iar de sub plapumă pufoasă,
De nea rece și mătăsoasă,
Își face loc ușor, ușor
Și scoate-ntâi alb căpșor,
Un ghiocel mic și firav,
Zâmbește soarelui cu drag:
-Of! Bine soare c-ai venit,
Pământul că l-ai încălzit,
Acum iarna friguroasă,
Va pleca la ea acasă,
Primăvara ne sosește
Și zăpada o topește.

VARA

Vino, vino, dragă vară

Vino, vino, dragă vară
Noi cu drag te așteptăm
De cu zori și până-n seară
Tot pe-afară să zburăm!

Vară dragă

Vară dragă, ai sosit
Cu grâul îngălbenit,
Cu cireșe roșioare
Coapte și gustoase tare.
Cu vacanțele la mare,
Și cu jocurile tale
Ce-i atrage-ntreaga zi
Pe drăguții de copii.
Tu aduci caldură mare
Și mult soare zi de zi
Tu ești anotimpul care
Îi bucură pe copii.

Vara

Hai să mergem la plimbare!
Afară e numai soare
Cu prieteni fluturi mii
Plăpânzi dar mereu zglobii.
Cu gureșe păsărele,
Ce s-ascund prin rămurele.
Și în triluri ne răspund
Cu glăsciorul lor plăpând.

Vara

Din a cerului broboadă
Stropii mari încep să cadă.
Iarbă, flori ies la paradă
Vine vara să le vadă.

Își așează pe rochiță
albe flori de romaniță,
Și din frunze noi catrințe,
La brâu-lujere-fundițe.

Spicele prinse-n codițe,
Și străbate cât e vara
Șes și munte, toată țara

Dialog cu Vara

- Vară caldă și frumoasă Ce-ai în paneraș?

- Cireșele, căpșunele,
Pentru copilași!

- Și în părul tău bogat
Ce ți-ai împletit?

- Flori de câmp, flori de grădină
Tot ce am găsit!

- Dar pe umeri șalul tău,
E gata să pice!
De ce-atârnă așa de greu?
- E brodat cu spice!

- Vară, ești o delicată
Ca o zână, zău!
Aurită, îmbujorată,
Ai farmecul tău!

Floarea soarelui

Am găsit o florică Galbenă, voinică.
Am găsit-o în grădină
Stând de vorbă cu-o vecină.

Ea a spus că are-un frate
Tare călduros
Ce stă toată ziua
Pe-un cer luminos.

TOAMNA

A venit toamna!

de Niculina Mureșan

A venit toamna bogată
Și de roade încărcată.
Azi am adunat legume,
Ți le spun acum pe nume:
Rosii, varza și ardei,
Castraveți și morcovei.
S-a umplut deja galeata.
Unde să mai pun și ceapa?

Ce e toamna?

Ce e toamna, dragi copii? Anotimp de bucurii!
Frunzele se sfâtuiesc
Ce culori se potrivesc.
Unele roșesc mirate,
Altele-s gălbui, pătate.
Arămii și visătoare,
Se aștern pe-alei, covoare!

Mere-mbujorate, fine
Stau în coșurile pline!
N-am uitat că în panere

Avem struguri, nuci și pere!

Toamna ninge? Toamna plouă?
Câte-un pic din amândouă!
Și noi toți îi spunem iară:
Zâna bună din cămară!

Morcovelul cu codiță

Morcovelul cu codiță
A crescut în grădiniță
Și mămica l-a luat
Și la ciorbă la tocat.
Toc, toc, toc
Ciorba e pe foc
Hai copii la masă
Ciorba e gustoasă.

Fructele toamnei

Toamna trece prin livadă
Rodul anului să vadă
Mărul roșu-auriu
Strugurele-ruginiu
Pară galbenă, zemoasă
Piersică cu puf pudrată
Și gutuia aromată.
Toamna strânge-n coș de toate:
Fructe bune și bucate
Și-apoi spune tuturor:
“-Vin și anul viitor!”

A căzut întâia brumă

A căzut întâia brumă
Și-au rămas copacii goi.
Toamna trena și-o adună -
Vrea să plece de la noi.

Pleacă toamna, iarna vine!
Nu-i nimic, ne pare bine.
Peste frunze vor cădea
Fulgii albi, fulgii de nea.

Crizantemele-s brumate,
Toate florile-nghețate,
Dimineața-i ceață, rece,
Vine iarna, toamna trece.

Și pădurea-i supărată -
Și-a pierdut podoaba toată.
Cântăreții îi plecară,
Vor veni la primăvară.

Toamna

De Lucia Muntean

- Uite, frunza ruginită
Se desprinde de pe ram.
Ploaia rece și grăbită
Bate: pic, pic, pic la geam.

Păsări călătoare,
Stoluri, stoluri se adună;
Și spre țările cu soare
Vor să plece împreună.

Picături nenumărate,
Cad pe drum și-n poieniță
Umbreluțe colorate
Se grăbesc la grădiniță.

Chiar de vremea e ploioasă
Copilașii cei frumoși
Intră rând pe rând în grupă
Și se joacă bucuroși.

Toamna

Toamna trece prin livadă
Rodul anului să vadă
Mărul roșu auriu
Strugurele argintiu
Para galbenă zemoasă
Pruna dulce și gustoasă
Piersica cu puf pudrată
Și gutuia aromată
Toamna strânge-n coș de toate
Fructe bune și bucate
Și apoi spune tuturor
Vin și anul viitor.

Fructele

de Florin Iordache

Toamna cea de roade plină
A copt fructele în grădină,
Mere rumene, frumoase
Pere galbene, zemoase.

Struguri aurii, în vii,
Prune mari și brumăanii
În cămară le vom pune
Că la iarnă-s tare bune.

IARNA

Sania

Uite, săniuța mea
Zboară ca un fulg de nea!
Când o sui pe derdeluș,
Trage spre alunecuș.
Când se vede sus, ei bine,
Ar fugii și fără mine.
Dar n-o las. Pe gheața bună,
Lunecăm doar împreună.

Iarna

Iarna cea geroasă
A sosit acum
Bulgări de zăpadă
Își fac loc pe drum
Veselia-i mare
Pentru noi cei mici
C -alergăm pe stradă
Ca niște voinici
Iarnă mult frumoasă
La noi să mai vi
Că-ntotdeauna
Ne-aduci bucurii.

Omul de zăpadă

Nasu-i de ardei
Ochi-s de cărbune,
Mătura drept braț
Îi stă de minune
I-am pus oală-n cap
În loc de pălărie
Cât va sta în ger
Frig să nu-i mai fie.

Vine Iarna

De Emilia Plugaru

Au luat copiii
Cu asalt ograda.
Oare ce se-ntâmplă?
Cade-ncet zăpada.
În sfârșit și iarna
A venit la noi,
Fulgii, jucăușii,
Joacă hora-n toți.
Ce mai bucurie,
Ninge , ninge.
Hai, ieșiți afară
Să mă-ntâmpinați!
Iarna ne îndeamnă
Să ieșim din casă.
Strat de stele albe
Peste noi se lasă.

Omul de zăpadă

Sprrijinit într-un toiag
Stă-n ograda un moșneag
Poartă-n cap o oală veche
Răsturnată pe-o ureche
Ochii negri și lucioși
Sunt cărbuni din vatră scoși
Nu-i lipsește nici lulea
Parcă pufăie din ea
Iar pe piept perechi, perechi
Are moșul nasturi vechi
Și mai are un nas ros"
Parcă-i creastă de cocoș.

Fulgul de zăpadă

Pe obraz ,pe nas ,pe umăr
Tot cad fulgii fără număr
S-a oprit în palmă unul..
Iute, iute deschid pumnul
Desfac pumnul...
Unde-i fulgul?
Am în mână un strop de rouă
Sau un bob de apă? plouă?
S-a topit în mâna mea
Ca o lacrimă de nea.

POEZII DESPRE IGIENĂ

Prietenii

Dis-de dimineață
Trei prieteni mă răsfață
Apa, peria și săpunul
Mi-s prieteni toți ca unul
Apa-mi zice:
Hai la mine
Să te spăl cum se cuvine
Să te mângâi pe-ndelete
Cu săpun și cu burete.
Joaca asta cu clăbucul,
Chiar de-mi mângâie năsucul.
Tare-mi place
La's să joace
Ca pe-o pajiste pe față
Că-i doar dis de dimineață
Vine apoi și periuța
Dar de-o dată și dispore
Unde-o fi ?

Păi se dă huța
Peste dinti voioasă tare.

Apa rece
de Mihai Negulescu

Cu săpun mă spăl
Și cu apa rece....
Ne-ndurat clăbucul
Printre gene trece
Dar, de-acolo somnul
Iute o să plece!
Căci dacă mă spăl
Sunt vioi cât zece....

Periuța cea glumeață

Veselă e periuța:
Toată ziua se dă huța
Și se joacă,și glumește,
Nici n-ai zice că muncește
Uite, așa mai mult în glumă,
Zburdă până face spumă.
Dinților le înfiripă
Alb veșmânt ce țin -o clipă
Îi iubește, îi albește
Și pe cei mai mici îi crește.
Și-o ascultă că-i isteață,
Periuța cea glumeață.

CUPRINS:

Argument.....	2
Rolul poeziei în învățământul preșcolar.....	3
Memorizarea la grădiniță.....	5
Culegere de poezii destinate activităților din grădiniță.....	7
Poezii cu semnificație socială.....	7
Țara mea de Otilia Cazimir.....	7
Țara mea de Maria Găitan.....	7
România de Ion Bănuță.....	8
De Florii de Lucian Munteanu.....	8
În ziua de Paști de Elena Farago.....	8
Poezii despre mama.....	8
Azi de ziua ta de Burlaș Cristian Flaviu.....	9
De ziua mamei de Elena Farago.....	9
Mama.....	10
E ziua ta de Elena Dragoș.....	11
Cea mai frumoasă.....	11
Pentru mama.....	11
Mama.....	12
Poezii despre Moș Crăciun.....	12
Știi dragă Moș Crăciun.....	12
Moș Crăciun!.....	13
Moș Crăciune	13
Noapte de Crăciun de Petre Băleanu.....	14
La drum de Otilia Cazimir.....	14
Scrisoare de Otilia Cazimir.....	15
Uite vine Moș Crăciun! De Otilia Cazimir.....	16
Crăciunul	17
Crăciunul copiilor de Octavian Goga.....	17
Poezii despre viețuitoare.....	18
Cocoșel de Emilia Plugaru	18
Vrăbiuța băgăreață de Emilia Plugaru	18
Lecția de înot de Emilia Plugaru.....	19
Merg răuștele la baltă de Emilia Plugaru	19
Rândunica de Elena Farago.....	20
Are rața cinci rățoi de Elisabeta Costin	21
Povestea găștelor de George Coșbuc	22

Pisicuța și vrăbiuța.....	23
Rățoiul bucătar	24
Cloșca cu șapte pui de Elena Farago.....	24
Cocoșul	25
Barza	25
Rătuștele	26
Albina	27
Gândăcelul de Elena Farago	27
Fluturașul.....	28
Ursulețul cu pufuleț	29
Pisicuța	29
Pisicuța	29
Ariciul	29
O furnică mititică de Elena Farago	30
Copilul și furnica	31
Balada unui greier mic de G. Topârceanu.....	31
În grădina casei mele de G. Moraru.....	33
Orchestra de N. Nasta.....	33
Dragul meu pisic de E. Plugaru	34
Trei bomboane azi i-am dat de E. Plugaru	35
Vulpea cizmăreața de O. Cazimir	35
Cățelul.....	36
Rilă - Iepurilă.....	36
Pisicuța	37
Cuțu	37
Ham	37
Hoțul	38
Zdreanță de T. Arghezi	38
Tâlharul pedepsit de T. Arghezi.....	39
Balada unui greier mic de G. Topârceanu	40
Câți ca voi? De G. Topârceanu	41
Cățelușul șchiop de E. Farago	41
Puișorul cafeniu de O. Cazimir.....	42
Motanul pedepsit de E. Farago	43
Poezii despre meserii.....	44
Micul cosmonaut.....	44
Brutarul.....	44
Legumicultorii de D. Rachici.....	44
Zidarul de M. Cajal.....	45

Șoferul de M. Pop	45
Grădinarii de M. Găitan	45
Doctorița	46
Poezii despre familie.....	46
Familia mea de E. Dragoș.....	46
Bunicul și bunica de E. Dragoș.....	47
Sora cea mică de E. Dragoș.....	47
Bine e la noi acasa de E. Căldăraru	48
Doi frați cumiști de E. Farago.....	48
Poezii despre anotimpuri și natură.....	49
PRIMĂVARA	
Ghiociei de V. Bărgău.....	49
Pe câmpia verde de G. Coșbuc	49
Mărțișorul de E. Plugaru	50
Vine Primăvara	50
Primăvara mea.....	50
Ghiocelul de T. Panici.....	51
VARA	
Vino, vino dragă vară.....	52
Vară dragă.....	52
Vara.....	52
Vara.....	53
Dialog cu vara.....	53
Floarea soarelui.....	54
TOAMNA	
A venit Toamna! De N. Mureșan	54
Ce e toamna?.....	54
Morcovelul cu codiță.....	55
Fructele toamnei	55
A căzut întâia brumă	56
Toamna de L. Muntean	56
Toamna	57
Fructele de F. Iordache	57
IARNA	
Sania	58
Iarna.....	58
Omul de zăpadă.....	58
Vine iarna de E. Plugaru	59
Omul de zăpadă	59

Fulgul de zăpadă	60
Poezii despre igienă.....	60
Prietenii.....	60
Apa rece de M.Negulescu	61
Periuța cea glumeață	61

